

Άγιος Δημήτριος

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Α΄ ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. ε΄1-11)

(Β΄ Τιμ. γ΄10-15)

Κοντά στο μεγάλο Δάσκαλο

«αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ»

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή ξεδιπλώνει μπροστά μας με ένα εκπληκτικό τρόπο το περιστατικό της κλήσης των πρώτων μαθητών του Κυρίου. Ο Λόγος του Θεού είναι εκείνος που πρώτος σπεύδει να απευθύνει την πιο ευλογημένη πρόσκληση. Καλεί όλους τους ανθρώπους από την ανυπαρξία στη ζωή. Γι' αυτό και στην ευχαριστιακή σύναξη ακούμε την ομολογία: «Συ εκ του μη όντος εις το είναι ημάς παρήγαγες». Ο άνθρωπος καλείται από τον Χριστό όχι απλά να διατηρήσει το «είναι», δηλαδή έτσι απλά να υπάρχει, αλλά να καταξιωθεί ενός μεγαλείου ανώτερου. Ν' ατενίσει τις κορυφογραμμές του «εϋ είναι», να φθάσει δηλαδή στη θέωση. Να γίνει κοινωνός της θείας ζωής, να γνωρίσει την «καλή αλλοίωση», όπως χαρακτηριστικά σημειώνουν οι πατέρες της Εκκλησίας. Μας προσκαλεί να κοινωνήσουμε της θεανθρώπινης ζωής της Εκκλησίας, διά μέσου εκείνων που την θεμελίωσαν. Αυτοί είναι οι άγιοι απόστολοι, οι μαθητές που τότε προσκάλεσε ο ίδιος ο Χριστός για να τον ακολουθήσουν και να είναι οι ευλογημένοι συνεργάτες του.

Σε μια πολύ ζωηρή εικόνα, ο Λουκάς εμφανίζει τον Χριστό να διδάσκει στο πλήθος, πριν να καλέσει τους πρώτους τέσσερις μαθητές του. Την επικοινωνία που απορρέει από τη θείκη αγάπη χαρακτηρίζει η αυθεντικότητα. Πάντοτε κοιτούσε τους ανθρώπους πρόσωπο προς πρόσωπο. Στη διάσταση εκείνη που η κοινωνία αγάπης αναδεικνύεται το κυρίαρχο στοιχείο της Βασιλείας του και της καταξίωσης του ανθρώπου στους πιο ψηλούς αναβαθμούς πνευματικότητας. Εκεί, λοιπόν, στην ακρογιαλιά της Γεννησαρέτ που ήταν κατάμεστη από κόσμο, επέλεξε ένα από τα δύο πλοίαρια των μετέπειτα

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

μαθητών του για να διδάσκει το πλήθος. Ακριβώς, μέσα από την ταπείνωση παρατηρούμε πώς αναδύεται η θειική μεγαλοπρέπεια.

Το ευλογημένο προσκλητήριο

Τη διδαχή του πλήθους διαδέχεται το σκηνικό της ευλογημένης πρόσκλησης που απευθύνει ο Κύριος προς τους μαθητές του. Οι συνθήκες μπορεί να μην ήταν και τόσο ευνοϊκές, αφού εκτός από το ακατάλληλο της ώρας, η κοπιώδης εργασία που προηγήθηκε από τους μαθητές ολόκληρη τη νύχτα συνοδεύταν και από την απογοήτευση της δυστοκίας που χαρακτήριζε την προσπάθειά τους. Ωστόσο, η μεγάλη πρόσκληση μπορεί να καρποφορήσει και κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες, κάτι που επιβεβαιώνουν τα ίδια τα γεγονότα.

Παρακαλεί το Σίμωνα ο Κύριος: «επανάγαγε εις το βάθος και χαλάσατε τα δίκτυα υμών προς άγραν». Ο άνθρωπος μπορεί να ερμηνεύει επιφανειακά και με το δικό του τρόπο πράγματα και γεγονότα, να απογοητεύεται και να απελπίζεται. Ωστόσο, η αγάπη του Θεού αποφέρει την πιο ευλογημένη καρποφορία, ακόμα και κάτω από τις πιο δύσκολες περιστάσεις. Αρκεί ο άνθρωπος να αφήσει την καρδιά του να γίνει δεκτική της θειικής αγάπης και παρουσίας, να δεχθεί το θείο φωτισμό.

Η ανταπόκριση ακριβώς του Πέτρου, παρά την όποια απογοήτευσή του που εκφράζεται με το «δι' όλης της νυκτός κοπιάσαντες ουδέν ελάβομεν», δείχνει το δρόμο της πορείας του κάθε ανθρώπου που ενδείκνυται ν' ακολουθεί προκειμένου ν' ανήκει στους μαθητές του Χριστού. Θυσίασε τους όποιους εγωισμούς και παρέκαμψε πρόσκαιρα βολέματα, προφάσεις και φτηνές δικαιολογίες. Η αγάπη του Χριστού ήταν ότι πιο πολύτιμο, χάρη της οποίας άξιζε να θυσιάσει τα πάντα. Η υπακοή στο θέλημα του Χριστού συνιστά την πιο ασφαλή πορεία στη ζωή: «επί δε τω ρήματί σου χαλάσω το δίκτυον».

Αγαπητοί αδελφοί, ο Πέτρος εισερχόμενος πλέον στο χώρο της θαυματουργίας του Κυρίου βιώνει το μεγαλείο της ολοκληρωμένης αγάπης. Ο άνθρωπος που δέχεται στην καρδιά του την αγάπη του Χριστού, ανυψώνεται στο «αρχαίο κάλλος της εικόνας του Θεού». Σ' αυτήν ακριβώς τη μεταμορφωτική και ανυψωτική δυναμική, όπως ο Πέτρος μεταποιείται από απλό ψαρά σε «αλιέα ανθρώπινων ψυχών», έτσι και ο κάθε ένας από εμάς μπορεί να ακολουθήσει το δικό του παράδειγμα. Η ακολουθία όμως του Χριστού προϋποθέτει την απάρνηση όλων εκείνων των ψεύτικων στηριγμάτων, τα οποία αφήνουν τον άνθρωπο να κλυδωνίζεται στα κύματα κρίσεων και τη μίμηση του παραδείγματος των αποστόλων, οι οποίοι «αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ».

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδων δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινῶν τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

βωτεινές Τροχιές

Ο ΟΣΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης

Πρόκειται για τον Πατριάρχη Καλλίνικο τον Α' που διαδέχτηκε τον Παύλο τον Γ'. Ήταν προηγουμένως πρεσβύτερος της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως και σκευοφύλακας του ναού των Βλαχερνών. Ο Καλλίνικος ο Α' είχε μεγάλα πλεονεκτήματα λόγου και ήθους και γι αυτόν ο Εφραίμιος λέει ότι ήταν "άνηρ λόγω βίω τε και καλώς εμπρέπων". Στα χρόνια όμως της πατριαρχίας του βασίλευε ένας ασύνετος αυτοκράτορας, ο Ιουστινιανός ο Β'. Αυτός, λοιπόν, για να κάνει μια πολυτελή βρύση κοντά στ' ανάκτορά του, διάλεξε σαν τόπο το χώρο που βρισκόταν ο ναός της Θεοτόκου και απαίτησε από τον Καλλίνικο, να δώσει ευχή να γκρεμίσουν το ναό! Ο Καλλίνικος απάντησε ότι η Εκκλησία έχει ευχές για την ανέγερση ναών και όχι για τον κρημνισμό. Στην πίεση όμως του αυτοκράτορα ο Καλλίνικος ξεφώνησε: "Ας είναι δόξα εις σε Χριστέ μου ότι πάντοτε ανέχεσαι και υπομένεις". Ήταν δηλαδή μια ευχή εις βάρος του αυτοκράτορα. Πράγματι το 695 ο Ιουστινιανός Β' έπεσε από τον στρατηγό Λεόντιο και μέσα στον Ιππόδρομο του έκοψαν τη μύτη και τον εξόρισαν στη Χερσώνα. Αργότερα το 705 όταν με προδοσία μαζί με τους Βουλγάρους και Σλαύους μπήκε στη Κων/πολη, το πρώτο του θύμα ήταν ο Πατριάρχης Καλλίνικος. Δηλαδή τον καταδίκασε χωρίς δίκη, τον τύφλωσε και τον εξόρισε στη Ρώμη. Ο Πατριάρχης Καλλίνικος ο Α' πατριάρχευσε από το 693 ως το 705 μ. Χ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ, επίσκοπος Σιρμιού

Ή ζωή του υπήρξε ανάλογη με τη θερμή πίστη του προς τον Χριστό. Ήταν επίσκοπος Σιρμιού, πρωτεύουσας της Παννονίας. Σαν ποιμενάρχης ήταν αγνός, δραστήριος, γεμάτος ειλικρινή αγάπη για το ποίμνιό του, το οποίο τόσο πολύ αγαπούσε, ώστε ήταν αποφασισμένος να δώσει και τη ζωή του γι' αυτό, σαν γνήσιος μιμητής του αρχιποιμένα Χριστού που είπε: "ό ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων"¹. Δηλαδή, ο καλός ποιμένας παραδίδει τη ζωή του για να απομακρύνει κάθε κίνδυνο από τα πρόβατα του και για να υπερασπισθεί τη ζωή τους. Αργότερα, ο Ειρηναίος καταγγέλληκε στον ηγεμόνα της πόλης ότι παρέσυρε στη θρησκεία του Ιησού ειδωλολάτρες. Τότε συνελήφθη και, όταν ο ηγεμόνας Πρόβος τον ρώτησε αν αληθεύει αυτό για το οποίο τον κατηγορούν, αυτός αντί άλλης απαντήσεως προσευχήθηκε μπροστά του. Ο ηγεμόνας αμέσως τον φυλάκισε και έπειτα, αφού τον μαστίγωσε, τον αποκεφάλισε και έριξε το κεφάλι του στον ποταμό Σαύο.

1. Ευαγγέλιο Ιωάννου, ι' 11.

